

mende, saa at man altsaa begaar en Uret ved ikke at stemme for Loven, saa siger jeg ubetinget: Nei. Det Første, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds begyndte med, var at fremsætte Sagen, som om vi vare nødte til at stemme for Loven i Genhold til Pensionslovens § 6. Jeg skal henstille til det ærede Mindretal, om det ikke, saafremt Lovforslaget gaar til 3die Behandling, vil indstille den Sum, som er bleven nævnt, nemlig nogle saa Dalere; thi saa er det dog noget Andet end, hvad der her er indstillet, naar man virkelig før Formens Skyld alene skal gaa ind paa at give Pension. Det er min Overbevisning, at man godt kan sige: Nei, vi give Intet, men hvis vi ikke kunne dette, ville nogle saa Dalere kunne gjøre Udslaget. Jeg skal ikke længere opholde det ærede Thing; jeg tror, der er fkrevet og sagt Mere om denne Sag, end der fornøftigvis burde.

C. B. Nimesiad: Jeg har blot forlangt Ordet for at gjøre den korte Bemærkning, at, naar jeg hører Grunde blive fremsatte, som for mig ere overtydende — saaledes som det dog lod til i dette Tilfælde, at de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) fremsatte Grunde vare overtydende for min ærede Ven for Dden Amtss 5te Valgkreds (H. M. Petersen) — saa kan jeg ikke lade mig bevæge til at falde fra det, jeg saaledes er blevet overtydet om, derved, at en anden æret Rigsdagsmand fremsfører Grunde, som jeg ikke kan billige. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes en Rigsdagsmands formentlige urigtige Grunde kan svække Betydningen af en anden Rigsdagsmands formentlig rigtige Grunde. Jeg maa stemme efter min Overbevisning om, hvad der er det Rigtige, om der saa var 100 Mennecker, der talte nok saa daarligt for Sagen.

J. A. Hansen: Ja, jeg kan suldstændigt slutte mig til, hvad der blev udtalt

af den ærede sidste Taler. Det, jeg ønskede at udtale, var, at jeg fandt de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), urigtige, og at jeg derfor vil lade mig bestemme af hans Udtalelser til at stemme for Flertallets Indstilling. Jeg kan nemlig ikke erkjende, at der er nogenjomhelst bydende Nødvendighed for de Medlemmer af Thinget, der allerede have en bestemt Mening om, hvorvidt de ville give den her omtalte Pension eller ikke, til at opsætte at gjøre deres Beslutning gjældende, indtil Sagen kommer til tredje Behandling. Mig forekommer det, at, dersom man allerede har en bestemt Overbevisning om, hvorledes man maa stille sig til dette Spørgsmaal, saa er det rigtigt at vedkjende sig denne her ved anden Behandling, og man forandrer ikke Sagen i fjerne Maade ved ikke at fremkomme med sin rette Mening nu, men vente dermed til tredje Behandling. Min Udtalelse gjælder altsaa kun de Medlemmer, der allerede maatte være paa det Reue med sig selv om, hvorvidt de ville indrømme Pensionen. De Medlemmer derimod, der endnu nære nogen Tvivl i saa Henseende, gjøre Nei i at følge det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds og nærmere overveie Sagen for da atter ved 3die Behandling at høre den samme Forhandling gjentagen, som vi nu her høre ved 2den Behandling. Det kan jo være interessant at saa endnu en Forhandling af samme Slags, førend vi tage vor endelige Beslutning, men de, der ere enige med sig selv, de, der have overveiet Sagen og ikke tro ved en ny Behandling at kunne komme til et andet Resultat, tror jeg gjøre rettest i nu at stemme mod Overgangen til 3die Behandling. Enten man negter sin Samtykke til Loven ved 3die Behandling eller ved 2den Behandling forekommer mig i formel Henseende at være aldeles det Samme. Jeg er derfor bestemt paa at stemme med Flertallet.